

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 812/2025
20.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Дејан Антељ, адвокат из ..., против туженог АД „Електропривреда Србије“, са седиштем у Београду, ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3717/24 од 15.11.2024. године, у седници одржаној 20.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3717/24 од 15.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3717/24 од 15.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3717/24 од 15.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 731/21 од 09.05.2024. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца АА из ... којим је тражио да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број .. од 06.02.2015. године у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла 2.092 закљученог између Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ доо Лазаревац као правног претходника туженог АД „Електропривреда Србије“ Београд и тужиоца, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Одбијен је захтев тужиоца ББ из ... којим је тражио да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број ... од 06.02.2015. године у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1.910 закљученог између Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ доо Лазаревац, као правног претходника туженог АД „Електропривреда Србије“ Београд и тужиоца, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Одбијен је тужбени захтев тужиоца ВВ из ... којим је тражио да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број .. од 05.02.2015.

године у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.034 закљученог између Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља Рударски басен Колубара доо Лазаревац, као правног претходника туженог АД „Електропривреда Србије Београд“ и тужиоца, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте врсте и због повреде забране дискриминације, и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужилаца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложили да се о ревизији одлучи као изузетној дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Другостепеном пресудом одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда којом је одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду закључених са туженим. Тужиоци су били запослени у ПД „Колубара метал“ доо од 31.12.2013. године, када су њихови уговори о раду преузети од стране ПД Рударски басен „Колубара“ д.о.о. због извршене статусне промене припајања друштва преносиоца ПД „Колубара метал“ доо друштву стицаоца ПД Рударски басен „Колубара. Чланом 4. предметних анекса уговора о раду измењен је члан 5. основних уговора о раду у погледу коефицијента посла, тако што је одређено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента за обрачун и исплату зараде утврђене на основу Одлуке о измени и допуни Одлуке о организацији и систематизацији посла РБ „Колубара“ доо Лазаревац од 16.01.2015. године и Одлуке о измени одлуке о коефицијентима послова у РБ „Колубара“ доо Лазаревац од 30.01.2015. године.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/2011...10/2023), Врховни суд је оценио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, као ни новог тумачења права узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, јер у погледу примене члана 171. став 1. и 172. Закона о раду постоји уједначена судска пракса. Образложења побијаних пресуда за одлуке о одбијању тужбеног захтева, у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова, одговарају и усклађене су са владајућим правним схватањем, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужиоци тужбом траже заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ законитост анекса уговора о раду којим је тужиоцима измењен коефицијент зараде, стога ревизија тужилаца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић